

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian Daily

- in the United States.

Issued every day except Sundays

- and Legal Holidays.

- 50,000 Readers.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 70. — ŠTEV. 70.

NEW YORK, FRIDAY, MARCH 24, 1916. — PETEK, 24. MARCA, 1916.

VOLUME XXIV. — LETNIK XXIV.

Nemci ogrožajo železniško progo v bližini Verduna.

NEMCI PRAVIJO, DA DELAJO VSE PO PROGRAMU. — ARTILERIJSKI BOJI SE ŠE VEDNO NADLUJUJEJO. — FRANCOSKO POROČILO O ZRAČNEM SPOPADU. — NEMCI SO ZAVZELI VIŠINI PRI HAUCCOURTU IN VJELI KAKIH 500 FRANCOSKIH VOJAKOV. — NEMŠKA INFANTRIJA BO ZAČELA TEKOM ŠTIRIINDVAJSETIH UR S SPLOŠNO OFENZIVO. — MIR PRED VIHARJEM.

Berlin, Nemčija, 23. marca. — Karl Rosner, dopisnik "Lokalanzeigera", ki se mudi že dalj časa na verdunski fronti, je sporočil sledenje:

— S tem, da so Nemci napredovali severovzhodno od Avocourta in da so zavzeli hrib Le Mort Homme, je francoska fronta resno ogrožena. Nemci so oddaljeni zdaj samo šest kilometrov od železniške proge, ki veže Verdun s Parizom. Kakor hitro bodo začeli obstreljevati, bodo izgubili Francozi zadnje upanje, da bi se vzdržali. Ta železniška proga je za Francoze izvanredno velike važnosti. Po njej dobivajo municijo, živila in sploh vse potrebo. — Ob celi fronti se bije vroč artilerijski boj.

Pariz, Francija, 23. marca. — Francoski vojni deparment poroča sledenje:

Včeraj je obstrelevanje zapadno od reke Maas nekoliko pojenjalo. Sovražnik je vprizoril na hrib pri Haucourtu par napadov, katere smo pa z luhkoto odbili. Večji del hriba je še vedno v naših rokah.

Na ostali fronti je položaj neizpremenjen.

Pariz, Francija, 23. marca. — Vojujo ministrstvo razglasila sledenje:

Nemci neprestano obstreljujejo Malancourt. Vzhodno od reke Maas in na Woëvre ravnini je nemška artillerija neprestano v akciji. V Argonih smo razdejali več nemških utrdob. V Vogezih se ni ničesar posebnega pritegnilo.

Pariz, Francija, 23. marca. — Bitka pri Verdunu je dala povod največjim spopadom v zraku. Ko so Nemci koncentrirali pred Verdunom svojo težko artillerijo, so začeli najbolj izkušeni nemški zrakoplovci rekonkurirati oklicno. Nemškim zrakoplovcem je poveljeval poročnik Poelke. Prejšnji poveljnik Immelmann je postal v Artois. Pa tudi Francozi so poslali svoje najboljše zrakoplove v boj. Francoskim je poveljeval poročnik Guynemer, njegov adjutant je bil pa Navarre.

Odločilna bitka se je vnela v višini 2,000 metrov. — Nemci so zrakoplov poročnika Guynemera toliko poškodovali, da se je moral spustiti na zemljo, toda ostali francoski zrakoplovevi so Nemec prepodili.

London, Anglija, 23. marca. — Operacijah v Flandriji je bilo danes izdano sledenje:

Načelne so zavzele nekaj sovražniških strelnih jarkov pri Gommecourtu. Sovražnik je eksplodiral severno od Arras dve minuti; zreli, ki sta jo eksploziji povzročili, smo zasedli.

Berlin, Nemčija, 23. marca. — Nemško časopisje poroča, da delajo Nemci popolnoma po programu. Za zavzetje Verduna so izdelali načrt, po katerem so delali od prvega dne in bodo delali do konca. Nikomur se ne sme čudno zleti, da Verdun še dozdaj ni padel. Mi delamo po programu, naše delo je sistematično. Če nismo zavzeli Verduna v enem tednu ali štirinajstih dneh, je znak, da bi ga ne mogla nobena sila zavzeti v tem času.

London, Anglija, 23. marca. — V bojih pred Verdunom je zopet nastopila mala pavza. Vsakemu je znano, da je ta odmor le mir pred viharjem. Nemška infanterija bo stopila tekem 24 ur v akcijo.

Berlin, Nemčija, 23. marca. — Nemci neprestano obstreljujejo francoske utrdbe zapadno od Verduna. Po vročem boju so osvojili višino Haucourt in vjeli 450 francoskih vojakov. Francoska bojna črta med Bethincourtom in Malancourtom je tako ogrožena, da se ne bo mogla več dolgo vzdržati.

Pariz, Francija, 23. marca. — Iz belgijskega glavnega stana poročajo:

Artilerijski spopadi na belgijski fronti niso še popolnoma nič pojenjali. Nemci so parkrat poskušali prodreti našo bojno črto, pa smo jih pognali z velikimi izgubami v beg.

Berlin, Nemčija, 23. marca. — Tukajšnji vojaški strokovnjaki so mnenja, da se bo borba pred Verdunom uspešno končala. Že takoj ob pričetku splošne ofenzive so vsi to pričakovali, kar se je do danes zgodilo. Dozdaj je bila v akciji nemška artillerija. Njena naloga je bila napraviti kolikormogoče prostot pot infanteriji. Če stopi vse nemška infanterija pred Verdunom že jutri v akcijo, bo mesto po pretekli treh dni v nemških rokah.

Vojaška predloga.

Sprejeta vojaška predloga. — Zavrnjena predloga za stalno vojsko 220,000 mož.

Washington, D. C., 23. marca. — Hayeva predloga za reorganizacijo in povečanje armade je bila da-nje sprejeti v zbornici z 402 proti dvema glasovoma. Fred A. Britton, republikanec iz države Illinois in Meyer London, socialist iz New Yorka, sta bila edina, ki sta nasprotovala. — Republ. Britten je reklo, da ne smatra predloga, ki hoče samo 140,000 mož močno armado za kako res upoštevanja vredno vojaško pripravljenost.

Da zbornična res namernava sedoma skleniti zakon za stalno vojsko 220,000 mož, je razvidno iz dejstva, da je glasovalo za to 191 proti 213 glasovom. Ta predlog je bila zavrnjena s samo z 22 glasovi večine. — Kongresnik Kahn, ki je predlagal za predloga, je bil sam presenečen nad glasovanjem, ki je izpadlo neprčakovano ugodno za njega.

Vojni odbor je doživel tudi dva poraza v kongresu. Z 204 proti 198 glasovi je sprejela zbornica načrt, ki ga je predlagal zastopnik Augustus P. Gardner iz države Massachusetts, da je namreč dovoljeno upisanje v armado tudi za kratek čas. Ta načrt namreč dovoljuje, da bo lahko vsak služil na željo samo eno leto v redni vojski, če ga bo po poteku enega leta zapovedujoči častnik smatral dovolj izvezbanom. Po enem letu bi prisel potem tak vojak v rezervi za dobro šestih let. Seveda bi bila vojaška obveznost v rezervi tem daljša, čim krajši bi bil čas službe pod za-stavo.

Prvotno je predlagal Hay, da bi moral služiti vsak vojak za dobro treh let in potem ostati štiri leta v rezervi.

Požar v Augusti, Ga.

Augusta, Ga., 23. marca. — V tukajšnjem mestu je pogorelo šest mestnih blokov in kakih šestnajst hiš. Danes je začel delovati odbor za preskrbni kakih tritisoč ljudi, ki so ostali brez strehe. Nocoj je bilo zbranih že \$15,000 in odbor je naznani, da ne rabi nobene pomoči odzunaj.

Po dosedanjih cenitvah znaša povzročena škoda \$5,000,000. Nad-

sto trgovskih hiš je pogorelo, to-

da prebivalstvo bolj občuti izgubo-

starh zgodovinskih stavb, na ka-

terje so bili ljudje že dolgo po-

nosni. Med temi je tudi episkopal-

na cerkev sv. Pavla, ki je bila

zgrajena pred 135 leti. Za vzrok

požara še nihče ne ve.

Novi mehiški poslanik.

Panama, 23. maja. — Henry P. Fletcher, novoimenovan ameriški poslanik za Mehiko, je odpeljana na parniku "Corrillo" proti New Yorku, na svoji poti v Washington iz svoje prejšnje službe v Santiago, Chile, južna Amerika.

Fletcher je reklo, da ni pripravljen razpravljati o vprašanjih, ki se tičajo Mehika, ker ni imel še dovolj informacij o položaju, ki se je razvil v zadnjem času. Rekel je, da je na potu v Washington, kjer se bo posvetoval z državnim tajnikom Lansingom, ki mu bo dal vsa potrebna navodila o razmerah, ki ga čakajo.

Novačenje napreduje le počasi.

Washington, D. C., 23. maja. — Izkažalo se je, da novačenje v Združenih državah le slabje napreduje. Do sedaj je bilo sprejetih le 500 mož od 2400, ki so hoteli vstopiti v armado. Ker je bilo rekrutiranje splošno slablo v zadnjih mesecih in je v sedanjem času le malo mož brez dela v Združenih državah, armadni častniki niso izgubili poguma. — Pravijo, da jih bodo dobiti dovolj v pravem času.

POZOR ROJAKI!

Kdor še nima Slovensko-Ameriškega Koledarja za leto 1916, naj ga nemudoma naroči. V zalogi imamo samo še nekaj izvodov. — Stane s poštnim vred 35 centov. Naročite ga takoj!

Slovenic Publishing Co.,
22 Cortland St., New York, N. Y.

Kabinetna kriza.

Med Lloydom Georgom in ministrom predsednikom Asquithom je nastal nesporazum.

London, Anglija, 23. marca. — Minister David Lloyd George zahteva, da bi morali vsi očenjeni in neočenjeni možki, ki so primerno starosti nositi vojaško sukno, dokler je ministrski predsednik Asquith odločno proti temu.

Tukajšnji listi pravijo, da bo najbrže nastala v kabinetu resna kriza. Rekrutacija dela vsem ministrom zelo velike preglavice.

"Times" se zavzemata za splošno vojaško službo, "Cronicle" pa piše:

Vsi oni, ki so proti Asquithu, ga hočejo strmoglaviti in osnovati novo koalicijsko vlado.

"Morning Post" piše:

Prebivalstvo ne ve, kaj se ženim dogaja oziroma kaj se bo dogodilo. Jasno je samo to, da toliko časne ne bo mir, dokler bo Asquith ministri predsednik.

London, Anglija, 23. marca. — Naborne postaje za poljsko artillerijo so izdale odredbe, iz katerih je razvidno, da bodo poklicani pod orodje tudi vsi očenjeni možki od 27. do 45. leta.

Nemci v Carigradu.

Atena, Grška, 23. marca. — Potnik, ki s dospeli iz Carigrada, od-koder so odpotovali pred dvanaštimi dnevi, pripredujejo, da so Nemci neomejeni gospodarji v Carigradu. Stirje visoki turški častniki so bili javno občeni od Nemcev, ker so hoteli javno grajati postopanje Nemcev ter so hoteli na hujškati ljudi proti njim in njihovem vladanju. V mestu neprestanost patrulirajo avstrijske in bulgarske čete.

Hrana je zelo slaba in je primanjkuje. Velik del prebivalstva ni že videlo sladkorja in kave silno dolgo časa. Teh stvari si morejo preskrbeti le malokateri bogati judje. Vsi kristjani so prisiljeni, da gredo k patrijarhu, ki jim potrdi listine, s katerimi zamorcebiti le prav majhne porejne hranitve. Hrana je zelo slaba in je primanjkuje. Velik del prebivalstva ni že videlo sladkorja in kave silno dolgo časa. Teh stvari si morejo preskrbeti le malokateri bogati judje. Vsi kristjani so prisiljeni, da gredo k patrijarhu, ki jim potrdi listine, s katerimi zamorcebiti le prav majhne porejne hranitve. Hrana je zelo slaba in je primanjkuje. Velik del prebivalstva ni že videlo sladkorja in kave silno dolgo časa. Teh stvari si morejo preskrbeti le malokateri bogati judje. Vsi kristjani so prisiljeni, da gredo k patrijarhu, ki jim potrdi listine, s katerimi zamorcebiti le prav majhne porejne hranitve. Hrana je zelo slaba in je primanjkuje. Velik del prebivalstva ni že videlo sladkorja in kave silno dolgo časa. Teh stvari si morejo preskrbeti le malokateri bogati judje. Vsi kristjani so prisiljeni, da gredo k patrijarhu, ki jim potrdi listine, s katerimi zamorcebiti le prav majhne porejne hranitve. Hrana je zelo slaba in je primanjkuje. Velik del prebivalstva ni že videlo sladkorja in kave silno dolgo časa. Teh stvari si morejo preskrbeti le malokateri bogati judje. Vsi kristjani so prisiljeni, da gredo k patrijarhu, ki jim potrdi listine, s katerimi zamorcebiti le prav majhne porejne hranitve. Hrana je zelo slaba in je primanjkuje. Velik del prebivalstva ni že videlo sladkorja in kave silno dolgo časa. Teh stvari si morejo preskrbeti le malokateri bogati judje. Vsi kristjani so prisiljeni, da gredo k patrijarhu, ki jim potrdi listine, s katerimi zamorcebiti le prav majhne porejne hranitve. Hrana je zelo slaba in je primanjkuje. Velik del prebivalstva ni že videlo sladkorja in kave silno dolgo časa. Teh stvari si morejo preskrbeti le malokateri bogati judje. Vsi kristjani so prisiljeni, da gredo k patrijarhu, ki jim potrdi listine, s katerimi zamorcebiti le prav majhne porejne hranitve. Hrana je zelo slaba in je primanjkuje. Velik del prebivalstva ni že videlo sladkorja in kave silno dolgo časa. Teh stvari si morejo preskrbeti le malokateri bogati judje. Vsi kristjani so prisiljeni, da gredo k patrijarhu, ki jim potrdi listine, s katerimi zamorcebiti le prav majhne porejne hranitve. Hrana je zelo slaba in je primanjkuje. Velik del prebivalstva ni že videlo sladkorja in kave silno dolgo časa. Teh stvari si morejo preskrbeti le malokateri bogati judje. Vsi kristjani so prisiljeni, da gredo k patrijarhu, ki jim potrdi listine, s katerimi zamorcebiti le prav majhne porejne hranitve. Hrana je zelo slaba in je primanjkuje. Velik del prebivalstva ni že videlo sladkorja in kave silno dolgo časa. Teh stvari si morejo preskrbeti le malokateri bogati judje. Vsi kristjani so prisiljeni, da gredo k patrijarhu, ki jim potrdi listine, s katerimi zamorcebiti le prav majhne porejne hranitve. Hrana je zelo slaba in je primanjkuje. Velik del prebivalstva ni že videlo sladkorja in kave silno dolgo časa. Teh stvari si morejo preskrbeti le malokateri bogati judje. Vsi kristjani so prisiljeni, da gredo k patrijarhu, ki jim potrdi listine, s katerimi zamorcebiti le prav majhne porejne hranitve. Hrana je zelo slaba in je primanjkuje. Velik del prebivalstva ni že videlo sladkorja in kave silno dolgo časa. Teh stvari si morejo preskrbeti le malokateri bogati judje. Vsi kristjani so prisiljeni, da gredo k patrijarhu, ki jim potrdi listine, s katerimi zamorcebiti le prav majhne porejne hranitve. Hrana je zelo slaba in je primanjkuje. Velik del prebivalstva ni že videlo sladkorja in kave silno dolgo časa. Teh stvari si morejo preskrbeti le malokateri bogati judje. Vsi kristjani so prisiljeni, da gredo k patrijarhu, ki jim potrdi listine, s katerimi zamorcebiti le prav majhne porejne hranitve. Hrana je zelo slaba in je primanjkuje. Velik del prebivalstva ni že videlo sladkorja in kave silno dolgo časa. Teh stvari si morejo preskrbeti le malokateri bogati judje. Vsi kristjani so prisiljeni, da gredo k patrijarhu, ki jim potrdi listine, s katerimi zamorcebiti le prav majhne porejne hranitve. Hrana je zelo slaba in je primanjkuje. Velik del prebivalstva ni že videlo sladkorja in kave silno dolgo časa. Teh stvari si morejo preskrbeti le malokateri bogati judje. Vsi kristjani so prisiljeni, da gredo k patrijarhu, ki jim potrdi listine, s katerimi zamorcebiti le prav majhne porejne hranitve. Hrana je zelo slaba in je primanjkuje. Velik del prebivalstva ni že videlo sladkorja in kave silno dolgo časa. Teh stvari si morejo preskrbeti le malokateri bogati judje.

Slovensko katoliško

svete Barbare

ZAJEDNINJE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

COPYRIGHT HARRIS & EWING, WASH.

Predsednik: JOŽEF PETERVEL, Box 95, Wilcock, Pa.
I. podpredsednik: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
II. podpredsednik: LOUIS TAUCHER, Box 825, Rock Spring, Wyo.
Tajnik: JOHN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492, Forest City, Pa.
Slagajnik: MARTIN MUHIC, Box 637, Forest City, Pa.
Družbenec: JOSIP ZALAR, 1004 North Chicago St., Joliet, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEC, 900 Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: IGNAC PODVARNIK, 4734 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
I. nadzornik: JOHN TORNICK, Box 622, Forest City, Pa.
II. nadzornik: FRANK PAVLOVICH, Box 705, Connemah, Pa.
III. nadzornik: ANDREJ SLAK, 7713 Isler Ave., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 72, East Mineral, Kans.
I. porotnik: MARTIN ŠTEFANIČ, Box 78, Franklin, Kans.
II. porotnik: MIHAEL KLOPČIČ, 628 Dawson Ave., R. F. D. 1, Greenfield, Detroit, Mich.

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: ANTON HOČEVAR, R. F. D. No 2, Box 11½, Bridgeport, O.
I. upravnik: ANTON DEMŠAR, Box 135, Broughton, Pa.
II. upravnik: PAVEL OBREGAR, Box 402, Witt, Ill.

Dopisni način se pošiljajo I. tajniku Ivan Telban, P. O. Box 707, Forest City, Penna.

Družstveno glasilo: "GLAS NARODA."

Malo zgodovine.

Bilo je nekega septembarskega popoldne leta 55. pr. Kr., ko se je rimske vojskododje Julij Cezar približal kentski obali v južni Britaniji z brodovjem 80 ladij. Tekom zadnjih dveh let je bil osvojil skoraj celo Galijo, prekoracil pri Newiednu Ren in odpel proti Britaniji, da oplašči prebivalcev in jih radi njihove vsestranske podpore, ki so jo nudili svojim plemenskim tovarisem v Galiji v vojni proti rimskim legijam, poklicne na odgovor. Julij Cezar je bil prvi Rimljani, ki je z vojsko prekoracil Ren in Ocean.

Britanski prebivalci so zasedli obal s konjenico in pehoto ter bojnimi vozmi; bili so pripravljeni, da svojo otočno domovino branijo do skrajnosti. Ker so bili rimske vojaki pripravljeni s težkimi železimi oklepki, so se bili, da bi ne bili preje pobiti, predno bi se mogli ustanoviti na obali; zato se so obotavljali in niso hoteli z ladji v morje. Cezar je zato odredil, da so začeli Britanec najprej obispati s kamenjem, ki so ga metali oblegovalni stroji z ladji. Ta napad je sovražnika prisilil, da se je pomaknil nazaj. Toda vojaki so se še vedno obotavljali, da bi zapustili ladje. Tedaj je zastavonoša 10. legije, ki je veljala za najhrabrejšo in je tvorila Cesarjevo telesno stravo, stopil z zastavo na rob ladje z besedami: "Za mano, kdor noče biti priča, kako sovražnik upleni našo zastavo!" kot prvi skočil v vodo. To je učinkovalo: vseh 12 tisoč vojakov poskuša v vodo in se obrne proti obali. Britanci so jih sprejeli v vodi in razvili se je hudo; kri je obilo rdečela valove. Polagoma so si Rimljani priborili pot na suho, se ondi hitro uredili in znova napadli: strašni naval dobro discipliniranih čet je ginal Britance pred sabo kakor vihar.

"Solnčna država" Henrika IV. naj bi tvorila zveza vseh krščanskih držav v Evropi, izključivši ruskega velikega kneza ali "moskovskega carja". Namen tega državnega sestava bi bil razdeliti Evropo med gotovo številno držav v približno enakem razmerju, tako da bi te države ne mogla druga druga zavladati radi neenakosti in da bi se jim tudi ne bilo treba budi, da bi se ravnotežje izprevrnilo. Razmerje teh držav naj bi se urejalo na podlagi splošne zvezne ustave, ki bi jih tesno vezala med seboj in izključila vsako vojno med njimi. Stevilo zveznih držav je bilo določeno na 16, in sicer 6 dednih monarhij (Francija, Španija, Anglija, Danska, Švedska in Lombardija) 5 volilnih (izbornih) držav (nemško cesarstvo), papeška stolica, Poljsko, Ogrsko, Češko; 4 republike (Benečija, Nizozemska, Svecia in italijanska republika, ki se je imela ustanoviti). — Oblast Habsburžanov se je imela omejiti na Španijo, v odiskodinu za izgubljene dežele pa naj bi imeli pravico zahtevati zase vse dežele ostalih treh delov sveta (Avstralija še ni bila znana) in onih, ki bi se še morda našli. Kar se tiče, je zaščitnik hugenotov za svojo krščansko ujo za tri dolga leta ločiti. On bi

Senator Wm. I. Stone iz Missouri.

republiko postavil načelo verske tolerancije. Vendar je pa hotel, da države, v katerih prevladuje rimsko-katoliška umaja, ohranijo svoj verski značaj v populni čistoti. Cesarstva naj bi se odpravila. Cesarski naslov naj bi nosil samo glavar celokupne republike. Ta čast pa naj bi se ne podelila nobenim zlobnim dvakrat zaporedoma. Na želu zvezne bi stal "splošni svet", po zgledu grških amfiktonov. Ta zvezni svet naj bi sestajal iz govorca števila pooblaščencev vseh držav republike in naj bi v obliki senata trajno zboroval in reševal vse politične in cerkevne zadeve. Število teh poslancev naj bi bilo 66, njihova službenega doba naj bi trajala pa tri leta. Isto možje, ki se ne smeli v drugo voliti. Zbor bi moral imeti svoj sedež nekje sredi Evrope, približno v okolici Rena.

Papež ima kraljevsko dostojanstvo in bi bil obenem najvišji razodnik med vsemi krščanskimi knezi, "dostojanstvo, ki bi mu" — karor piše Sully — "ne nakopal nobene ljudumnostni in za katero ima da dver vysled svoje modrosti redovomno največ sposobnosti." — Henrik IV. si je radi uresničenja svojega načrta živalnega dopisoval različnim glavarji, tako na primer s kraljico Elizabeto in papejem, ki sta baje oba potrdila njegovim mislim. Sredi njegovih načrtov ga je dobitelja smrt po bovalu Francia Raveillae dne 15. maja 1610. Osem let kasneje je zavajala 30-letna vojna in se regala Henrikovim sanjam o "krščanski republike".

Janez na razpotju.

Med zaklanskih lanti, ki so leto spomladno stopili pred naborno komisijo, je junčal tudi Ulencik Janez. In ker je imel vse ude v rezlu, visokost in širokost pa, kakor zahtevajo vojaški predpisi, so tudi njega potrdili v vojaku. Iz njemu in nam neznanskoga zraka ga pa niso uvrstili med tista izvoljenec, ceterim so odprtia pota k raznemu vezlatemu dostojanstvu, ampak so ga pridejali kratkoimamo onim nesrečnim napolecionistom, ki, služeći po osmem tednov ostanejo vse svoje življenje brez svetih zvezd in rumenih vrvic. Ali kakor se je bralo na pozivnicu, ki jo je nosil Janez za svojim zajetim klobukom, Janez Ulencik iz Zaklancea, hišna štev. 5, se mora 2. oktobra ob sedmih zjutraj zglašiti kot nadomestni rezervist v cekarni za Ljubljano.

"Solnčna država" Henrika IV. naj bi tvorila zveza vseh krščanskih držav v Evropi, izključivši ruskega velikega kneza ali "moskovskega carja". Namen tega državnega sestava bi bil razdeliti Evropo med gotovo številno držav v približno enakem razmerju, tako da bi te države ne mogla druga druga zavladati radi neenakosti in da bi se jim tudi ne bilo treba budi, da bi se ravnotežje izprevrnilo. Razmerje teh držav naj bi se urejalo na podlagi splošne zvezne ustave, ki bi jih tesno vezala med seboj in izključila vsako vojno med njimi. Stevilo zveznih držav je bilo določeno na 16, in sicer 6 dednih monarhij (Francija, Španija, Anglija, Danska, Švedska in Lombardija) 5 volilnih (izbornih) držav (nemško cesarstvo), papeška stolica, Poljsko, Ogrsko, Češko; 4

republike (Benečija, Nizozemska, Svecia in italijanska republika, ki se je imela ustanoviti). — Oblast Habsburžanov se je imela omejiti na Španijo, v odiskodinu za izgubljene dežele pa naj bi imeli pravico zahtevati zase vse dežele ostalih treh delov sveta (Avstralija še ni bila znana) in onih, ki bi se še morda našli. Kar se tiče, je zaščitnik hugenotov za svojo krščansko ujo za tri dolga leta ločiti. On bi

Ta je pa tičala v tem, da Janez ni bil več samosvoj in bi se zato ne more brez posebnih neprilik kar za tri leta zadati cesarju; ampak njegovega bitja oni nežnejši del kamor so položena ljubecenska čevstva, je pripadal v izključno last Potokarjevi. Marijanec izpod Jejicega vrha. Zdaj pa pominite, ka križ bi nastal, ko bi se moral od

ji je ostal zvest, to je gotovo, je pod križem? Kakor da bi imeli posredno bogve kako čudo! Zlasti še, da se je s svojimi rumenimi čeveljčki uprimerio. Marijanec pa krila nič ne pritegne, pa se le vidi, da je pri tem vse v redu tako, kakor je prav v potrebu.

Pa boj nedoumnega še ni opažil nikjer kakor zadnjic na plesu, ki so ga priedili vsi ljubljanski korporali, in kamor je Janez po ukazu gospoda Suroveja prinesel zanj šopek etvliec od vrtnarja. Tu na plesušči je videl, kakor je pravil, vse polno razgaljenih žensk in kar ni doumel, kaj delajo takuk te mestne dojilate. Saj drugače ne morejo biti kakor dojilate, je mešal, ko se zaklanske matere javno razgaljajo samo tedaj, kadar jemljejo dojenčke na prsi. Če se pa nato zato razgaljajo, da bi dojile, kakšen razlog morajo vendar imeti!

Tako in enake misli so zakriville, da jo je še osmedenski osamešči prepuščal prav iz sreca nerad, in pri slovesu mu je moral za trdno oblubit, da se ne bo kar nič odzvala, ko bi hodič kdo trkat na njene spalnice okno. Nasprotno se je pa tudi na sveto zaklek, da tam v mestu tako izpod čela ne pogleda nobene, in Bog ga varuj in vsi razgledajo samo težko. Če se pa nato zato razgaljajo, da bi dojile, kakšen razlog morajo vendar imeti!

Tako sta slovesno govorila pri slovesu. Dejanski je seveda bilo nekoliko drugače; vsaj kolikor veemo iz zanesljivega virsa o Janezu iz Zaklancea. Sicer je tudi o Marijanici raznasala različne potajne govorice. Žgančeva Meta, to je tista, ki nosi jajeja v mesto. Pa ker je ta babnica zelo opravljiva in mnogokrat sliši, cesar ne sliši, in se češče vidi, cesar ne vidi, zato ji ne vse, to ne; ker one s klobuki so ne smemo slepo verjeti, da bi vlačili kar na njene blebetave besede Marijanice med ježice in zobe.

Pa da smo pravčini, moramo priznati, da tudi Janeza ne moremo postaviti kar pred mago sodbo; ker tudi o njem vsega ne vemo. Zakaj v resnici ga na opolzli poti moremo spremnati samo do razpotja, s tem hočemo reči, do tega, ko je najbrž krenil strapota. Od tam naprej pa smo za tisti večer, ki prihaja tukaj v poštev, izgubili vsak sled njegovih korakov, tako da smo o tem, s čimer je baje rušil prisojce, nakazani le na domnevse, ker je njegova tačna dejavnica zakrivila nočna tmina, on sam pa o njih ni nikdar nikomur črnih besede.

Pa bodo tako ali tako, gotovo je da je zabredel v hude izkušnje, ker kakor vse kaže, tudi v zmote, in gotovo je tudi, da bi bil zabredel že prej, ko bi gospod korporal Surovej ne bili njegov neposrednji predstojnik. Ta gospod so bili pa silno vestni in natanceni gospod in so vsekakor, kadar se je Janez zglašil pri njih, ponaučil jajlojajoč, da bi se rad na izprehod, tako dolgo stikali po njem in ob njem, da so slednji iztaknili kak gumb, ki se ni svetil dovolj ali pa se je držal sukna prerahl. To opazivši, pa so zarenčeni nad njim, kakor da bi jih bila pičila osa, ter ga spodil v cekarno nazaj, spremljajoč njegovo pospešeno povratek z imenom žudnih, Janezu popolnoma neznanih živali. In tako je moral, na slammene sedeče, drgnuti in prisivati gume, medtem ko se njegovi tovariši vožili na vrtljiku ali plešajo s petami bili ob tlu po gostilni.

To pa je bilo neko nedeljo po poldne o mraku. Šel je, kakor že večkrat, v Laternamanov drevored.

Ker se je pričelo na gugalnici nekaj kratkočasnih gugljajev. In ko je, potegnivši iz žepa mošnječek, začel polagati vinar za vinjarjem, ki sta baje oba potrdila njegovim mislim. Sredi njegovih načrtov ga je dobitelja smrt po bovalu Francia Raveillae dne 15. maja 1610. Osem let kasneje je zavajala 30-letna vojna in se regala Henrikovim sanjam o "krščanski republike".

Na srečo pa so gospod korporal Surovej čez teden in dan popolnoma izpremenili naprani njejemu. Njih prevarat pa se je mogel zasledovati od tegale časa in do godka: Nekoč je Janez opazil, da gospod korporal radi kadili, pa niso imeli kadila, in drugič, da bi radi pili, pa niso imeli pila; tedaj jim pa skoči sam in za svoj denar po kadijo in pilu. In glejte! Odslej naprej je bilo pri njem vedno vse v redu, čeprav so bili včasi gumbi na plašču motni ko jesensko nebo, na hlačah pa potrgani vsi župarji, ki je vodil takoj bojno nameščen frufru, da bi se vanj kar zapredel. Blizu pa še tudi ni videl enake; vsa rdeča je bila in črna je viselo na njem, kakor pa paječev na srobotju. To je, res, da kako pozre za gospodinjstvo, pretežno navzdol, menda zato, da se je mogla odtekati voda, kadar je manj deževal; na njem pa vodil takoj bojno nameščen frufru, da bi se vanj kar zapredel. Blizu pa še tudi ni videl enake; vsa rdeča je bila in črna je viselo na njem, kakor pa paječev na srobotju. To je, res, da kako pozre za gospodinjstvo, pretežno navzdol, menda zato, da se je mogla odtekati voda, kadar je manj deževal; na njem pa vodil takoj bojno nameščen frufru, da bi se vanj kar zapredel. Blizu pa še tudi ni videl enake; vsa rdeča je bila in črna je viselo na njem, kakor pa paječev na srobotju. To je, res, da kako pozre za gospodinjstvo, pretežno navzdol, menda zato, da se je mogla odtekati voda, kadar je manj deževal; na njem pa vodil takoj bojno nameščen frufru, da bi se vanj kar zapredel. Blizu pa še tudi ni videl enake; vsa rdeča je bila in črna je viselo na njem, kakor pa paječev na srobotju. To je, res, da kako pozre za gospodinjstvo, pretežno navzdol, menda zato, da se je mogla odtekati voda, kadar je manj deževal; na njem pa vodil takoj bojno nameščen frufru, da bi se vanj kar zapredel. Blizu pa še tudi ni videl enake; vsa rdeča je bila in črna je viselo na njem, kakor pa paječev na srobotju. To je, res, da kako pozre za gospodinjstvo, pretežno navzdol, menda zato, da se je mogla odtekati voda, kadar je manj deževal; na njem pa vodil takoj bojno nameščen frufru, da bi se vanj kar zapredel. Blizu pa še tudi ni videl enake; vsa rdeča je bila in črna je viselo na njem, kakor pa paječev na srobotju. To je, res, da kako pozre za gospodinjstvo, pretežno navzdol, menda zato, da se je mogla odtekati voda, kadar je manj deževal; na njem pa vodil takoj bojno nameščen frufru, da bi se vanj kar zapredel. Blizu pa še tudi ni videl enake; vsa rdeča je bila in črna je viselo na njem, kakor pa paječev na srobotju. To je, res, da kako pozre za gospodinjstvo, pretežno navzdol, menda zato, da se je mogla odtekati voda, kadar je manj deževal; na njem pa vodil takoj bojno nameščen frufru, da bi se vanj kar zapredel. Blizu pa še tudi ni videl enake; vsa rdeča je bila in črna je viselo na njem, kakor pa paječev na srobotju. To je, res, da kako pozre za gospodinjstvo, pretežno navzdol, menda zato, da se je mogla odtekati voda, kadar je manj deževal; na njem pa vodil takoj bojno nameščen frufru, da bi se vanj kar zapredel. Blizu pa še tudi ni videl enake; vsa rdeča je bila in črna je viselo na njem, kakor pa paječev na srobotju. To je, res, da kako pozre za gospodinjstvo, pretežno navzdol, menda zato, da se je mogla odtekati voda, kadar je manj deževal; na njem pa vodil takoj bojno nameščen frufru, da bi se vanj kar zapredel. Blizu pa še tudi ni videl enake; vsa rdeča je bila in črna je viselo na njem, kakor pa paječev na srobotju. To je, res, da kako pozre za gospodinjstvo, pretežno navzdol, menda zato, da se je mogla odtekati voda, kadar je manj deževal; na njem pa vodil takoj bojno nameščen frufru, da bi se vanj kar zapredel. Blizu pa še tudi ni videl enake; vsa rdeča je bila in črna je viselo na njem, kakor pa paječev na srobotju. To je, res, da kako pozre za gospodinjstvo, pretežno navzdol, menda zato, da se je mogla odtekati voda, kadar je manj deževal; na njem pa vodil takoj bojno nameščen frufru, da bi se vanj kar zapredel. Blizu pa še tudi ni videl enake; vsa rdeča je bila in črna je viselo na njem, kakor pa paječev na srobotju. To je, res, da kako pozre za gospodinjstvo, pretežno navzdol, menda zato, da se je mogla odtekati voda, kadar je manj deževal; na njem pa vodil takoj bojno nameščen fru

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:
Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 57, Brad doek, Pa.
Podpredsednik: ALOIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Lorain, Ohio.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.
Zaupnik: LOUIS COSTELLO, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNÍK:
Dr. MARTIN IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNÍKI:

MIKE ZUNICH, 421—7th St., Joliet, Ill.
PETER ŠPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.
JOHN AUSEC, 5427 Homer Ave., N. E. Cleveland, O.
JOHN KRŽIŠNIK, Box 133, Bardine, Pa.

POROTNÍKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.
JOSEPH PISHLAR, 308—6th St., Rock Springs, Wyo.
G. J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNÍ ODBOR:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, štev. 1, Ely, Minn.
LOUIS CHAMPA, od društva sv. Sreca Jezusa, štev. 2, Ely, Minn.
JOHN GRAIEK, st., od društva Slovence, štev. 114, Ely, Minn.
Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi dénarne pošiljivatve, naj se pošljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Osveta.

(Iz zapuščenega bojišča).

Ceski spisal Jan Klecanda.

"Kdo tu? — Pomozi, pomozi! — Umiram!" — — — In spet ti ho!

Ranjenec se je napol vžravnal, toda zmanj se je trudil da bi strezel s sebe grozno breme, ki ga je oviralno vstati. Poginil konj mu je ležal na nogah, dve trupli padili tovarisev sta mu težili telo, mešajo svojo kri s krvjo ranjenega druga.

Z motnim pogledom se je ožrl vojak naokoli, iskaje vrzko šumu, ki ga je bil prebudil iz smrtne omedlevic. Cutil je že, kako življenje ostavlja njegovo telo, ali nova nadaja ga je okreplila. Oprarie se ob roku, je privzdignil gorenji del telesa kvišku.

Za časek je prisluškoval. Vse je bilo z nova utihnilo. Le tu in tam se je ozval na zemlji bolestensk, vendor i to že tako slabok, kakor kadar se dušo ločuje telesa.

Izgubil je plemene oči, ne bi li zagledal kako žive bitje, ki bi mu moglo pomoci. Zaman! Slab svit meseca, prodriajočega skoz redke oblake, je motno osvetljeval zapuščeno bojišče, in ranjenec ni videl nič nego padle vojake, prijetelje in sovražnike, ubite konje pogražene oprave in čake.

In vsi, ki so ležali tu, so bili mrtvi ali so umirali. Grozen pogled za umirajočega vojaka. Ne daleč od njega je ležal mlad drug, skorše otrok. Mesec je osvetljeval bledo, ob bolesti poslednjega boja iz pačeno oblike. Včeraj je bil to nadejni rožnilič — danes strašilo.

Vojak je streljal.

Obrnil se je z grozo na druge stran. Krog in krog zapuščenega bojišča so molele kvišku strme razdrobljene skale. Stoletna drevesa so povečala svoje veje nad bojiščem. V daljavi se je odpirali globoka soteska. Tam v to stran se je umeknila avstrijska vojska proganjena od znatne ustaške premoči.

Bilo je čuti grmenje pušk. Boje divjal tam dalje, zato ni prišlo nikdo, da bi poskrbel za težko ranneno vojake.

"Pomozi, pomozi! — Umiram!" je zajecjal vojak z oslabljenim glasom. Ali le jek svojih besed mu je odgovarjal zateglim zvokom. Tu in tam se je ozval bolestenski vzdih in temne veje velikanskih dreves, se v vetru gugajo stegovale in krile, kakor roke strahov, segajočih po svojih žrtvah.

Oblasti so zakrili za hip mesec, bila je tema.

"Nikdo tu — nikdo!" je zašepetal vojak obupno. "Konec je vsemu! Lahko noč, svet, lahko noč, Irma!"

Ranjeni vojak je zapri oči, zgrudil se onemogoč spet na hladno zemljo. V tem je zasiščal na novo nekako šuštenje. Zaznal je prasket,

suhih vej. Čutil je, da se nekdo vleče k njemu po zemlji. Slišal je, a ni se že mogel privzdigniti. Smrtna omedlevica ga je napadala. — Strepetal je groze, nadaja je že izginila. — UDAL se je misli na smrt, že jo je z zaprtima očema videl pred seboj. Vedel je, da ga ne more deleti že nič hujšega, in vendor se je stresel, očutivši nedaleč od sebe živo stvar. Zavst ga je ostanjala.

Po zemlji se je plazila k umirajočemu vojaku temna postava. Bil je to avstrijski vojak, njegov tovariš. Odet je bil v razdrapan huzarski plašč. Njegova obupna kleščevje je bila pred malim časom, ki je prebudila tovarisa iz omedlevice. Slišal je njegovo klicanje, in zdaj je s težko vlekel po kamenu in uslejem grmičju k njemu.

Približavši se tovarisu, se je podpril ob roki, da bi mu pogledal v obraz. Zasmehal se je tiho. Posrel ga je, — ali ta se že ni zgesnil.

"Je to on", je zašepetal. "Je on, — toda že mi je ušel! Mudilo se mi je k vragu! — Škoda!"

Znova se je nagnil vojak k tovarševemu truplu, ogleduje v tem brise njegovega obličja. "Ti si o, Paolo Rosetti, — in meni si ušekel!", je zamomil med zobe in aškipal žnimi zlosti in bolesti.

Omedeli se je prebudil pod gorim dihom tovarševim ter odprti.

"Paolo — Rosetti! Kdo me kliče!" je šepetal s slabim glasom. "Kdo je tu?"

"Prijatelj! Avstrijec! Vojak kator ti, torej tvor drug", je odvrtil huzar iz izpremenjenim glasom. Celo telo mu je zadrhtelo, kakor elo zveri, kadar se pripravlja k poslednjemu skok na zemljo, ki je ne more ubegniti. V njegovih čeh se je zaiskril grozni ogenj sostrašč.

"Bog te pošilja! Pomozi, brate, umiram". Je ječal Rosetti, trudel, da bi vstal.

"Umiraš! — Kaj na tem? Jazudi! — Pojdevo torej skupaj in v nama veselje", se je zasmehal rojak.

"Tudi ti si ranjen?"

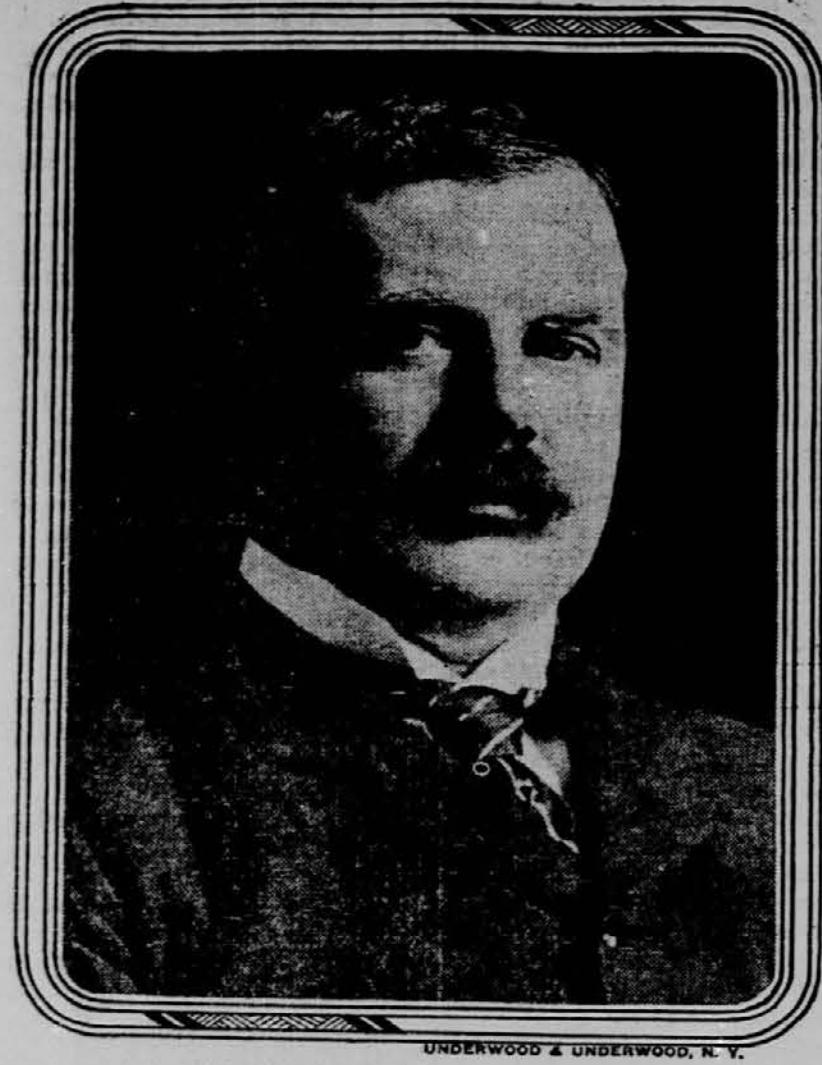
"Vraga, kaj bi pa tu delal? Ni sem nebotigatreha. Tudi nisem priplnen mrtičev. Prišel sem le uret. — Naši so se umeknili presi ter se kje tam v gorah doslej bodo s svojimi rojaki. Kadar bo zemelj konec, pridejo nas zakonati!"

"Zakopat! — Groza!"

"Ali se strašiš tega? — Mar hošč biti zverem v jed! Globoka jama, tja nas polože, malo apna, manje vode in zasujejo nas z glinou. Limo se brzo z zemlje. Tebi je ob tem boljše — je to tvorja radna zemlja. Spal bo v Lombardiji, tu, kjer si zagledal beli svet. Zemlja ti je lahka, ne boš niti čuti okov, s katerimi bodeva uklenjena, kadar naši tovarisi uduše ustajo."

"Nočem umreti!" je zašepetal Rosetti obupno.

"Nočem umreti! Ali kro-

Sir Edward George Villiers Stanley, o katerem so govorili, da bo postal angleški vojni minister.

gle ne vprašajo. Mene je jedna prav v sredi predrila. — In ti? — Kje si ranjen?"

"Sam doslej ne vem. Levica je ranjena s sabljou, desnico je zlomil kolo!"

"Nič več?" se je zasmehal huzar.

"Dole na telesu morda so tudi rane, ali ne cutim jih. Leže na meji druge", je tožil Rosetti. "Mec kajo me! Ko bi jih mogel prestreli, morda bi se ohranil."

"Stresi je, brate, bodo i tako na goli zemlji dobro ležali", je svetoval drugi s pikrim posmehom.

"Ne morem, — pomozi —".

"Sam sem onemogoč. Imam jeda toliko moči, da izdihnu dušo. Ali nimaš žganja? Okrepaj se!"

"Oh, ko bi ga imel steklenico!" je vzdihnil Rosetti.

"Toček je, brate, bodo i tako na goli zemlji dobro ležali", je svetoval drugi s pikrim posmehom.

"Dal bi mi živiljenje!"

"Živiljenje!" je zamrmljal huzar ter si odpenjal polno steklenico. "Dam ti torej živiljenje, ali le za časek!" je šepetal, strašno se namrščevanje. Potegnil je zatek z zob ter izil žganje na zemljo. Bilo je slisiti curljanje.

"Kaj je to?" — je vprašal Rosetti.

"In ko bi ti dal polno čutarico? je vprašal huzar.

"Dal bi mi živiljenje!"

"Živiljenje!" je zamrmljal huzar ter si odpenjal polno steklenico. "Dam ti torej živiljenje, ali le za časek!" je šepetal, strašno se namrščevanje. Potegnil je zatek z zob ter izil žganje na zemljo. Bilo je slisati curljanje.

"Kaj je to?" — je vprašal Rosetti.

"Morda mi kri vre iz rane! — Tu imaš steklenico. Je v nji le nekoliko kapljic. Hrami je, bodes jih treba!"

"Sovražim? Ne več! Kaj hočem? Nič več! Ti si imel brata, imel mater, jaz pa nisem imel nikogar nego onjo. — Kadarnam hudobne krade konja s puste, obesimo ga brez milosti. In ti, Palo Rosetti, ti si mi ukradel ljubico, za katere bi bil dal celo čredo konj, samega sebe — svoje duše spas! In jaz, Varagy Ferenez, naj bi ti odpustil? Nikoli! Slišiš Paolo, ali ne slisisti Rosetti? Nikoli!"

Čuden ogenj iz očesa Ferenezovega je rekel Rosettijevemu, da ga žaka strašno maščevanje. Toda ni se mogel niti hotel braniti. Spustil je glavo nazaj ter zapri oči.

"Umiraš? Ne umiraš še?", se je zasmehal Ferenez in stresel tovariša. "Hočem ti le nekaj še reči in potem si odpustiva ter pojdeva skupaj!"

"Več, da sem bil dva dni odsonen", je nadalejval, videvši, da je Paolo odpril oči. "Kadar sem se viril, verovali sta mi, da sem bil palter sovražnikom v roke. Motili sta! Bil sem nekje drugje in vrnil sem se, da bi videl tebe in potem, te treba — smri!"

"Prišel si za maščevanje? — Sovražnik te je prehitel!"

"Dal sem ti živiljenje za časek, Paolo!"

"Da bi me ubil! Zabodi, bom ti hvalačen", je zavpil Rosetti.

"Ne brate moj, nočem twoje krvi!" se je zasmehal Varagy in hujšavni glasom nadaljeval: "Hočem ti dati uteho na pot v večnost. Hočem, da bi šel z mirno zavestjo, da je popravljeno, kar si na meni zazrivil."

"Imel si brata, res zalega mladinci! Kakor vsi Lahi, je stal proti nemu. Čakal je, da ti popustiš prapor, na kateri si prisegel in potegniš z ustaši. Posekalsen ga in njegove tovariše, zavedel sem je in včeraj predal vse sodbi polkovničku Lobela. Več, to je tisti, ki je dal 17 ujetih begunov postreliti!"

"Moj ubogi brat!"

"Ne miluj ga! Mu je že dobro. — In več, kje sem bil minole noči? Dve urki od tod je mala vaseca, poznal sem, da je zlomil kolo. Čakal sem, da bi se vrnil, da bi vodil vse do vrednosti. — Varagy je odgovoril suho Varagy."

"Ne zahvaljuj se, nisem ti odpuštil!" je odgovoril suho Varagy. "Poživil sem te le zato, da bi pojavila stare račune!"

"Ferenec, za kratko bova morda oba stala pred Bogom! Odpustil sem ti, odpusti še ti meni!"

"Odputil si? In ne veš niti, kaj smo odpustili?", se je divje našmel Varagy.

"Varag!" je zavpil Paolo. "Iz tvojih ust moj pozdrav — ta jo je otroval!"

"Ne ofrovam! Jaz ne delam s strupom. To je orožje žensko!"

"Kaj si torej naredil?"

"Ti ne razumeš?" se je zasmehal Varagy ter zabolil svojim leskom temno, žalostno bojišče, — potem potoval dalje ter v istem hipu osvetil v nedaleki vasici hišico, kjer so ob mali svetilki sedeče tri osebe okoli mize.

Mesec je zopet predrl za hip skoz oblake, ozaril s svojim leskom temno, žalostno bojišče, — potem potoval dalje ter v istem hipu osvetil v nedaleki vasici hišico, kjer so ob mali svetilki sedeče tri osebe okoli mize.

Bile so to Paolov brat, njegova mati in Irma, ki je molila za srečen povrat svojega ženina.

NAŠI ZASTOPNIKI,

kateri so pooblaščeni pobirati narodno za "Glas Naroda" in knjige, kateri tudi za vse druge v našo stroko spadajoče posle.

Jenny Lind, Ark. in okolica: Mihal Cirak.

San Francisco, Cal.: Jakob Lovšin.

Denver, Colo.: Frank Skrabec.

Leadville, Colo.: Jerry Jamnik.

Pueblo, Colo.: Peter Culig, J. M. tojci, Frank Janesh in John Germ.

Salida, Colo. in okolica: Louis Cattell (The Bank Saloon).

Walsenburg, Colo.: Ant. Saftich.

Clinton, Ind.: Lambert Bolksar.

Indianapolis, Ind.: Alois Rudman.

Woodward, Ind. in okolica: Lukas Podbregar.

Aurora, Ill.: Jernej B. Verblé.

Čudna ljubica.

Spisal Rado Murnik.

(Konec).

Zdaj v kuhinji sva našla Miho in Lueo.

"Dobeh večeh!" je nosil Jurek Živko.

"Bog daj!" je odgovorila Luea in plosknila z rokama. "Jedeta jedeta, kako lep angelček! Gospodična Fani, to se vam pa mora reči, danes bi se šli lahko kazat kar v nebesa!"

"Primaruhu, pa je res brhka!" je potrdil Miha Muha, enako preoblečen kakor jaz.

Zdaj je prišel še doktor Faust, Juri, v salonski oblike, že precej ogoljeni, s cilindrom na glavi, z belo ovratnico in z belimi rokavci.

"Dobeh večeh, gospod doktor!" ga je pozdravil angelček in mu podal roko.

"Klanjam se, gospodična", je slovesno dejal Juri, bled od veselja. "Vi ste najlepši vseh angelov, kolikotudi jih bo nočoj hodovali z različnimi Miklavži razveseljati otroška sreca."

"Ta je bila pa res dohtarska!" ga je pojavila Luea.

"Vi pa, učeni gospod Faust", je odvrnil Živko-Fani, "vi ste najlegantnejši in najnevahnejši izmed vseh doktorev, ki nastavljajo mizice nam nedolžnim angelčkom."

"Tudi angelček se je odrezal dobro", se je oglasila Luea nanočno. "Nič ne rečem. To so pogovori, vidis Miha!"

Galantni Juri je ponudil angelčku roko in odšli smo k sodnikovim. Tam sta nas čakala še dva parklja in Miklavž, mladi živinodravnik Grivan. Sodni pristav Schaba pa je bil reditelj. Enemu peklenščku se je majal rog, ki mu ga je popravljal tovarš.

Komaj je izrekel angelček svoj "dobeh večeh", je bil dolgi si volasi Miklavž pri njem in ga izkusil pritisniti na svoj papirnat ornat.

"Pustite me no, lepo vas poslušam", je stokal preplašeni angelček in učel Miklavžu v kot tik mene. Juri se je penil od strupene ljubosnosti.

"Fani", je sili Miklavž v angelčko, "obljubila si mi že zdavnaj sestanek. Kdaj pride?"

"Se nočoj, samo zdaj mihiujte!"

"Imenitno! Obkorej!" je vpravil Miklavž tiko.

"Pheece po polnoči."

"Kam pa? Kje naj čakam?"

"Phed Kolahičevi hiši. Zdaj pa pojčite, no pojrite!"

Pretekli Miklavž se ni dobro odšel, ko je prijet majhni adjunkt Schaba angelčka za roko.

"Samu en poljubček!" je prosil in začmakal.

"A — kaj še! Pustite me, če ne, bom takoj zavhnila, da bo vsa hiša vklip letela! Čemu vam bo poljub? Saj vendah vidite, da imam khinkal!"

"Ali, Fani, zakaj se tako razburjaš?" je šepetal adjunkt Schaba. "Razburjati bi se moral po pravici le jaz! Zakaj že zdavnaj si mi obljudila rendezvouz? Pa le odlasaš in odlasaš Kdaj bo zato rej kaj?"

"Se nočoj, gospod Žaba, samo zdaj mihiujte!"

"Bravo, Fani, bravo!"

"Pheece po polnoči, phed Kolahičevi hiši! Zdaj se ma po ogibajte!"

Nato je prinesel pritlikavi pristav angelčku zvonček in košarico, kjer so bile pomaranče, pozlačena jabolka, orehi, rožički in sladko pecivo. Miklavž si je pritrdir dolgo belo brado, se pokril s škofovsko kapo in vzel posrebrenero palico. Doktor Faust je dobil pozlačen svinčnik in pozlačene bukve. Tudi parklji smo bili vsi prizavljeni.

"Le za mano!" je velel mali adjunkt. "Angelček, zvoni!"

Potem se je vršila zabava po starem vsporedu. Miklavž je izpraseval otroke, doktor Faust pa je zapisal v zlate bukve, kogar je Miklavž posebno počival. Najstarejšemu sodnikovemu dečku se je sicer videlo, da ne verjame več v svetega Miklavža. Vendar zaradi pričakovanih daril ni delal nobene zgage.

Najbolje smo se imeli mi parklji v ozadju. Toliki smo s težkimi verigami po tleh in jih vlačili semtertja, obenem pa smo tulili in rjoveli, kaker bi bili res pravkar ušli peklu. Zlasti Miha Muha se je drl na vso moč. Takih divjih glasov nisem slišal pozneje nikdar več. Zdajpaždaj nam je zapovedal Miklavž: "Tih!"

Kmalu pa smo zopet rassajali že huje. Naposled je Miklavž vprašal

starše, kako so zadovoljni z otroki, pohvalil pridne, pograjal po redne, oblijubil, da že ponoci prinese daril vsakomur po njegovih zaslugah, in jim dal poljubiti palec. Angelček je delil vtem sadja in sladje iz košarice.

Pristav Schaba, živinodravnik Grivan, naš gospodar in druga gospoda so bili povabljeni na večerjo in ostali pri sodnikovih. Ona dva tuja parklja sta že odšla z Miho vred. Naenkrat smo stali Juri, angelček in jaz pred hišo. Noč je bila jasna. Mirza ni bilo posemoga, snega nič.

"Gospod Julij", se je pritožil angelček, "moji novi čevlji me stresašo tišče. Najhajša bi zlezla v koži tega mladega parklja, če bi me hotel nesti domov."

"Dovolite mi, da vas ponesem jaz sam!" se je ponudil Juri.

"Ali če kdo to zve?"

"Nihče nič. Ti, daj koš sem in pojdi domov, pa Bog ne daj, da bi kaj ēvekal!"

Juri si je opatal moj koš, jaz pa sem pomagal angelčku vanj.

"Lahko noč!" sem jima zakljal in odšel v Kolaričeve vožjo. Tam sem počakal nekoliko. Kmalu pa sem jima bil za petami.

"Ah —!" je vdihnil Juri.

"Težko nosite, hevež?" je vprašal angelček in mi namigaval in koša, maj bom oprezen.

"O, kako le morete vprašati kaj takega! Na svetu ni zame slajškega bremena od vas!"

"Dovolite, da dvomim o tem, gospod Juh!"

"Res, res. Vsak dan bi vas nosil tako-le!"

"V košu! Štupohamo! S cilindrom! To bi se nama smejali!"

"Naj! Jaz bi bil pa le srečen. Ah, gospodična Fani, gospodična Fani —!"

"Phetička sem. Pa tudi hes ni lepo, da si dan tako stheči..."

"Pustite mi veselje! Nesel bi vas do konje sveta... Ah, gospodična Fani, če bi vedeli, kako neizrečno vas ljubim, pa bi tudi vi... Prosim vas, povejte mi vendar odkritosrečno, kaj čuti vaše sreče zame! Všeasih ste tako lepo prijazni in spet podbočila roke. "Ali hočete s tem močno namigniti, da sem ges? Mi mislite s tem impnihati?"

"Bog ne prizadeni!" je vzkliknil popravljeni ljubinec. "Tega pa res nisem nameraval. Prosim vas, ne zamerite mi moje nerodnosti!"

Z njegovega obraza se je bralo toliko resničnega kesa, da se je pomirila huda Fani. Vendar ni hotela ostati pri nas. Juri naju je vabil pit in nekam hitro praznul kozarec za kozarcem. Kmalu je naročil drugi liter. Tedaj je vstopil finančni stražnik, mlad mož s črnimi lasmi, črno brado in z odločnimi potzicami na zagorenem obrazu. Juri, že nekoliko vinjen, ga je takoj povabil k naši mizi. "Se en kožarje prosim, gospodična Fani!" je velel že nekoliko glasnejše nego je bilo treba.

Fani je primela zahtevano kupec in miklavževko. Z napeto pozornostjo je sledil Juri njenem kretnjanju. Fani pa je dala sibo — črno stražniku. On se ji je zahvalil, jo poljubil vpršiča na vseh na ststa in jo precej potem osmodil z miklavževko preko hrbita. Fani pa je vdan pogledala svojega krotitelja... On ji je imponiral.

Ubogi Juri je sedel po tem prizoru nekaj trenutkov kakor prikovani, strmel topo predse in si grizec nohtov. Potem pa je naglo placač in izginil. Tudi midva sva odsla kmalu za njim.

Iščem svojega nečaka IVANA JURKAS. Doma je iz Hamicie, občina Sv. Vid, Hrvatsko. Pred šestimi meseci se je nahajjal v Detroit, Mich. Prosim cenjene rojake, če kdo ve njegov našlov, naj mi ga pošlje, za kar mu budem zelo hvaličen, ali se mi pa naj sam oglasi. — Joseph Matešić, Box 212, East Pittsburgh, Pa. (24-27-3)

Iščem svojega nečaka ALOJZIA TURK, doma iz Cirknica na Kranjskem. Pred par leti je bil nekje v West Virginiji. Prosim citatelje Glas Naroda, če kdo ve, da mi javi, ali naj se pa sam oglasi.

Zdravnik sam govor slovenski. Odprt je vsek dan (tudi v nedeljo) od devetih zjutraj do sedmih zvezic. Med prvo Ave. in Ave. A. Bliz 1. Ave. Pisate ali pridite osebno.

Iščem svojega nečaka IVANA JURKAS. Doma je iz Hamicie, občina Sv. Vid, Hrvatsko. Pred šestimi meseci se je nahajjal v Detroit, Mich. Prosim cenjene rojake, če kdo ve njegov našlov, naj mi ga pošlje, za kar mu budem zelo hvaličen, ali se mi pa naj sam oglasi. — John Bradach, Box 133, Mountain Home, Ark. (22-28-3)

Iščem svojega nečaka ALOJZIA TURK, doma iz Cirknica na Kranjskem. Pred par leti je bil nekje v West Virginiji. Prosim citatelje Glas Naroda, če kdo ve, da mi javi, ali naj se pa sam oglasi.

Kdo je moj prijatelj JOSIP TOMAŽIN? Pred dvema letoma sva bila skupaj v Clevelandu, O., in potem pa v Hiles, Wis. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, da mi javi, ali naj se sam oglasi. Porocati mu imam nekaj važnega iz starega kraja. — Valentine Pissovec, 2706 Arlington Street, Chicago, Ill. (24-27-3)

Iščem svojega nečaka ALOJZIA TURK, doma iz Cirknica na Kranjskem. Pred par leti je bil nekje v West Virginiji. Prosim citatelje Glas Naroda, če kdo ve, da mi javi, ali naj se pa sam oglasi.

Kdo je moj prijatelj JOSIP TOMAŽIN? Pred dvema letoma sva bila skupaj v Clevelandu, O., in potem pa v Hiles, Wis. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, da mi javi, ali naj se sam oglasi.

Kdo je moj prijatelj JOSIP TOMAŽIN? Pred dvema letoma sva bila skupaj v Clevelandu, O., in potem pa v Hiles, Wis. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, da mi javi, ali naj se sam oglasi.

Kdo je moj prijatelj JOSIP TOMAŽIN? Pred dvema letoma sva bila skupaj v Clevelandu, O., in potem pa v Hiles, Wis. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, da mi javi, ali naj se sam oglasi.

Kdo je moj prijatelj JOSIP TOMAŽIN? Pred dvema letoma sva bila skupaj v Clevelandu, O., in potem pa v Hiles, Wis. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, da mi javi, ali naj se sam oglasi.

Kdo je moj prijatelj JOSIP TOMAŽIN? Pred dvema letoma sva bila skupaj v Clevelandu, O., in potem pa v Hiles, Wis. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, da mi javi, ali naj se sam oglasi.

Kdo je moj prijatelj JOSIP TOMAŽIN? Pred dvema letoma sva bila skupaj v Clevelandu, O., in potem pa v Hiles, Wis. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, da mi javi, ali naj se sam oglasi.

Kdo je moj prijatelj JOSIP TOMAŽIN? Pred dvema letoma sva bila skupaj v Clevelandu, O., in potem pa v Hiles, Wis. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, da mi javi, ali naj se sam oglasi.

COPYRIGHT HARRIS & EWING, WASH.

junkt. "Zdaj ji seveda ne smeva praviti, da sva je šla res čakat, Laliko noč!"

"Kolike ljudi si danes, oziroma včeraj vodil za nos?" sem vprašal Živko, ko sem se spravil spod.

"Sem preveč zaspan, da bi še računal", je odgovoril pretkan salogoj in že prav sladko počival na svojih bajnobujnih lavorkah.

Na očetovem grobu.

Solnce ugašalo je za gorami, Zvonček večerni v dolini je pel; Savski so vali šumeli za nami — Tožno v grmovju je slavec žgole.

Meni pa v srcu le čute bridkostne Vzbujal ta večer je zvonček z lin, Vzbujal je v duši spomine mladostne,

Vzbujal mi je — na očeta spomin!

Tiho ob grobu njegovem sem stala, V boli in togi je mrlo sreč;

Nisem tožila, ne jadikovala, Skrivaj otiraš sem si solze.

Solnce ugasnilo je za gorami, Zvonček večerni je v dolu odpel.

Tiho ostavila grob sem s solzami, Sladek pokoj mi srce je objel.

Posavska.

Ti si bogat.

Ti si bogat, deseti sin, tvor dom je roža sred planin.

In drobna, črna ptičica ti zvesta je kraljčica,

se ljubita in rajata po solnicu izprehajata.

Oblike rožne greš orat in svojo srčno kri sejat.

In ko zasajaš sred trat, odene zarja te v škrat.

In zvezde so lestenec tvoj, viharji plešajo s teboj.

Deseti sin, ti si bogat, saj te poznam, moj dragi brat.

FL. Golar.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Little Falls, N. Y. — Malo bolj resno bi moralo biti in malo več dejanja. Prihodnji opisite rajce kaj drugega kakor pa lov na zajce s pomočjo "snottobaka".

Kenosha, Wis. — Kolikor je nam znano, igra "Prisegam" še ni bila izdana v posebni knjigi. Pisite za pojasnilo na "Slovenec društvo", 21 Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

Zdravnik sam govor slovenski.

Odprt je vsek dan (tudi v nedeljo) od devetih zjutraj do sedmih zvezic. Med prvo Ave. in Ave. A. Bliz 1. Ave. Pisite ali pridite osebno.

POZOR ROJAKI!

Najboljše masilo za ženske lase, kakor tudi ženske bride in druge laje. Tako je tudi močnik krasnik bridi v bradi in močnik obdelovali in osvelili. Revmatizem, kostobil ali trganje v rokah negoti in v kruti, v osnih dveh popolnoma odstranil. Kedor bi moje ždravila brez uspeha rabil mi jamečim za 35.00. Pisite takoj po enik, knjižico in žepal Koledar in pošljite 4 cente na poštnino.

JACOB WAHČIĆ,

1022 E. 64. St. Cleveland, O.

OGLAS.

Cenjenim rojakom priporočam svoja

NARAVNA VINA.

B. SEVERY:

Smrt Johna Darowa.

3 (Nadaljevanje).

Nadalej sem pazil takoj pod oknom v pesku preej globok vtip. Odinsil sem ga v mavec, tukaj je. — Najbrže je izgubila oseba ravnotežje, magnila se je naprej in se z roko dotaknila peska. — Oseba je imela levo roko stisnjeno, ko se je dotaknila peska. — Na odtisu se pozna, da ima oseba na vseh prstih razen na mezinehu zelo kratke nohte.

— In kaj sklepate iz tega? — ga je vprašala Florence.

— Ničesar ne sklepate. — To je vse, kar sem mogel dognati.

— To je zelo veliko. — Izvanredno dober opazovalec ste. — Ali ste si ustvarili kako mnenje o celi zadavi?

— Ne — je odvrnil — še ne.

— Če še nimata mnenja, pa že vsaj slutite?

— Da, slutim, da je bila oseba visoka pet čevljiv in pet palev, da je tehtala stopetintrideset funtov in da ima levo nogo nekoliko krašjo. — Oseba je imela gotovo vzrok, da je skrivala svoje stopnice, ker bi jo po njih prav lahko spoznali. — Prste ima dolge, tanke in fine. — Mogoče imata tudi navadno, da si grize nohte.

Zatem je vzel Maitland v roko mikroskop in začel pregledovati. Nato je nabral na oknu malo prahu in ga položil pod lečo. — Dolgo časa je gledal in majal z glavo.

— Ali ste kaj opazili, gospod Maitland?

— Da, poglejte gospodina.

Konaj je Florence pogledala v mikroskop je vzkliknila:

— Mog Bog, to je košček jelsine skorje.

Maitland se je začudil.

— Povejte mi, kako ste prišli tako hitro do tega zaključka?

Nekaj časa je premisljala, potem je pa rekla:

— Jelše so mi prav dobro znane. — Tam, kjer je privezan na čoln, jih je vse polno.

— Čakajte, Osborn prihaja.

Kmalu zatem sta vstopila Osborn in Allen. — Detektiva Godina ni bil. — Temu se nisem prav čisto niti čudil.

— Smo že dognali — je reklo Osborn, — še predno je odvrnil na pozdrav — že vemo kaj je.

— Res? — je vprašala Maitland. — Ali še vedno ustrajate pri trditvi, da se je gospod Darow sam usmrtil?

— Da, to je naše mnenje. — Že včeraj sem vedel to, pa nisem imel za svojo trditev potrebnih dokazov. — Zdaj mi je vse jasno. — Jasno kot beli dan.

— Kaj pa pravi gospod Godin?

Osborn se je na gias zasmehjal.

— Gospod Godin prav ničesar ne pravi. — On sploh nima navade preveč govoriti. — Gotovo ga še ne pozname. Predno se izvleče iz njega kako besed, pretečejo lahko tedni in tedni. — Če bi bil to humor, bi vam gospod Godin tega ne povedal. — Izginil bi za dalj časa in mogoče bi v Avstraliji aretrirali morilca. — To vam je tič, pravim. — On iste in ističe kakor pes. — Gorje onemu, ki pride v njegovo roko.

— Dobro — je odvrnil Maitland — ker ne moremo od Godina ničesar izvedeti, boste že vsaj vi toliko prijazni, da mi boste povedali svoje mnenje. — Ali res mislite, da se je gospod Darow sam usmrtil?

— Mislim, da bi bilo najbolje — je odvrnil Osborn, — če bi se gospodična Florence za par trenutkov odstranila.

— Nikakor ne — je odvrnila dekleka. — Vse, kar se tiče mojega včeta, moram slišati. — Prosim, gorovite!

Osborn je stopil sredi salona in začel govoriti kakor govornik:

— Izvedeli smo, da je 'pokojni' gospod Darow zelo nesrečno špekular. Imel je velik delno neke tovarne za sladkor, ki je bankrotiral. Pri tej prilnosti je izgubil več kot polovico svojega premoženja. Zatem je začel špekulirati in izgubil še ono, kar je imel. — V takih slučajih se ponavadi ljudje umrte. — Toda gospod Darow je imel hérko. Vedel je, da bi bilo silno žalostno, če bi izvedela, da se je umrtil. To bi bila za njega največja sramota. Zategadelj si je vzel na ta način življenje, da so vsi drugi mislili, da je umorjen. — Razen tega se je bil tudi Darow pred štirinajstimi dnevi zavaroval za petdesetisoč dolartov, kljub temu, da je bil do tega časa zavarovan samo za dva tisoč. — Če bi ne vedel, da bo tako kinalo umrl, bi se gotovo ne bil zavaroval.

— Proklet! — To ste pa dobro preštudirali, gospodje! — je vzkliknil Maitland. — Ali ste tudi pregledali razne zavarovalne police? —

— Zakaj vendar? — je odvrnil Osborn. — Uradniki zavarovalnih družb so nam vse povedali, ker smo hoteli vedeti. — Za tako natančno poizvedovanje nimamo časa. — Poštana beseda poštenega moža nam zadostuje.

— A tako — je odvrnil Maitland in se čudno nasmehnil.

Po kratkem pogovoru sta Osborn in Allen odšla.

Ko smo bili sami, je reklo Maitland Florenei:

— Nekaj bi vas rad vprašal, gospodinja. — Pri tem morate posmisi, da vas samo zategadelj vprašujem o raznih privatnih stvari, ker hočem priti uganki do dna.

— Popolnoma se zanesem na vas, gospod Maitland — je odvrnila.

— Le vprašajte. — Če bon le mogla, vam bom odgovorila.

— Prosim odgovorite mi natančno na sledeča vprašanja: — Koliko je bit star vaš oče?

— Dvainštideset let.

— Ali je bil v igral kart?

— Pil ni, karte je pa igral.

— Kaj je igral? Mogoče poker?

— Da, in se razne druge igre. — Posebno za šah je bil silno navdušen.

— Ali tudi vi igrate šah?

— Da, večkrat sem igrala z njim.

— Kakšo je igral?

— Ne razumem kako mislite. — Izvrstno je igral.

— Hotel bi samo izvedeti, če je igral počasi in previdno, ali je bil takozvan 'brillanten' igralec?

— Lahko bi rekla, da je bil brillanten igralec.

— Koliko stete pa vi star?

— Dvaindvajset let.

— Kakšno razmerje pravzaprav vladalo med vami in vašim očetom?

— Vedno sva bila skupaj. — Od moje matere se je bil moj očec ločil, ko sem bila stara štiri leta. — Izprevidela sta, da ne moreta živeti skupaj, pa sta se ločila. — Kljub temu sta bila še vedno prijatelja. — Oče se je bil popolnoma posvetil meni. — Učil me je in vzgajjal, da bi me nikdo ne mogel boljše. — Njegova knjižnica mi je bila vedno na razpolago.

— Ali se ni očetu včeraj zvečer zdelo, da ga čaka nesreča?

— Zadnji čas je bil večkrat tak. — Šestkrat ali sedemkrat se mu je zaporedna sanjala, da ga hoče nekdo usmrtil.

— Kakšen je pa bil takrat, ko vam je pripovedoval. — Ali je kazal kakake znake duševne razburjenosti?

— Ne.

— Kakšen utis so napravile te sanje manj?

— Vsake nove sanje so ga potrdile v prepričanju, da mu preti velika nesreča. — Ko sem mu hotela parkrat oporekati, mi je reklo:

— Nikar ne misli, Florene, jaz se ne motim. — Jaz prav dobro venu, kaj se bo zgodilo. — Pri takih prilikah je ponavadi prekinil svoje pripovedovanje in začel govoriti z jezničkim glasom. — Jaz nisem slab človek, toda proti temu človeku gojim strašno mrzijo. — Ali ti ni

sepi bil dober oče, Florene? — Obljubi mi, Florene, sveto mi obljubi, da boš moža, ki bo mojega morilca izročil roki pravice, smatra za svojega najboljšega prijatelja! — Kaj ne, da ga ne boš odibila? — Otrok moj, temu človeku ne boš mogla nikdar poplačati. — On bo namreč pridobil pokoj moji duši. — Ce bi ga zavrnila, bi bila moja duša obsojena v večno trpljenje. — Ko sem mu vse to obljubila, se je znatno pomiril. — Tako je prav — je nadaljeval — v miru bom umrl. — Ti boš izjema med ženskami, ti boš držala svojo obljubo.

Maitland je ves presenečen poslušal njeni pripovedovanje. — Potem takem se brezvonomo mnenja, da vaš oče ni bil pri popolni zavesti, ko je govoril te besede.

— Da, tudi meni se zdi, da je bil ob takih prilikah malo nenormalen. — Toda jaz ne morem presojati takih stvari.

— Ali res mislite izpolnit obljubo, ki ste jo zadali svojemu očetu?

— Da, zakaj pa ne?

— Čudno, čudno!

— Vi se čudite, meni se pa ne zdi to popolnoma nič čudno. — Jaz vsem sam oto, da sem duševno popolnoma zdrava in da sem zlasti svojemu očetu obljubo. — Ali ste pozabili, da so bile zadnje očetove besede: — Zdravstvuj! Drži svojo bljubo! — Pomislite, kaj mi je bil oče in potem razsodite! — Ali bi ne bilo boljše, če bi se o čem drugem pogovarjal?

Jaz in Maitland sva preej dolgo molčala. — Slednji je reklo Maitland:

(Nadaljevanje prihodnjih).

\$

dobite "GLAS NARODA" skozi štiri meseca dnevno, izvzemljati nedelj in poštovni praznikov. "GLAS NARODA" izhaja dnevno na šestih straneh, tako, da dobite tedensko 36 strani berila, v mesecu 156 strani, ali 624 strani v štirih mesecih. "GLAS NARODA" donaša dnevno poročila z bojišča in razne stike. Sedaj ga sicer nini dan raspotljamo 12,000! — Ta številka jasno govori, da je list zelo razširjen. Vse osebje lista je organizirano in spada v strokovne unije.

MODERNO UREJENA TISKARNA GLAS NARODA

VSAKOVRESTNE TISKOVINE
IZVRŠUJE PO NIZKIH
CENAH,

DELO OKUSNO.

IZVRŠUJE PREVODE V
DRUGE JEZIKE.

UNIJSKO ORGANIZIRANA

POSEBNOST SO:
DRUŠTVENA PRAVILA,
OKROŽNICE — PAMFLETE,
CENIKI I. T. D.

VSA NAROČILA POŠLJITE NA:
SLOVENIC PUBLISHING CO.
82 Cortland St., New York, N. Y.

Kaj uravno pisatelji, učenjaki in državniki o knjigi Berte pl. Sotter.

"Doli z orožjem!"

Lev Nikolajevič Tolstoj je napisal: Knjigo sem v velikim nizkem prebral in v njej našel velik koristnega. Ta knjiga vse vpliva na Slovence in obsegne nebo lepih mital...

Fridrik pl. Bodenstedt: Odkar je umrl madam Stael ni bilo na svetu tako slavne pisateljice kot je Suttermeyer.

Prof. dr. A. Dodel: 'Doli z orožjem' je pravo ogledalo sedanjega časa. Ko Slovci prečita knjigo, mora nekote ponataliti, da se božijo Slovencu boljši časi. Kraljatomo: zelo dobra knjiga.

Dr. Lad. Jakobovski: Ta knjiga bi Slovce najraje pojavil.

V dnevu, ki je pretrpel, ko sem jo prebral.

Stajerski pisatelj Peter Rosegger piše: Sedel sem v nekem gozdu pri Griegiach in sem braj knjige s naslovom 'Doli z orožjem'. Prebral sem jo dva dneva, nepruheno v sedaj lahko rečem, da sta to dva dneva nekaj posebnega v mojem življenju. Ko sem jo prebral, sem začel, da bi se prestavil knjigo v vse kulturne jezike, da bi jo imela vsaka knjižarna, da bi je tudi v slovenščini.

Hans Land (na shodu, katerega je imel leta 1890 v Berlinu): Ne bom slavil knjige, samo imenoval jo bom. Vsakemu je bom posodil. Nej bi tudi ta knjiga našla svoje apostolje, ki bi ji kaže krijevino v vsej vse narode...

Finančni minister Dunajevski je reklo v nekem svojem gozdu v poslanstvu zbornic: Saj je bila pred kratkim v posebni knjigi opisana na pretrpel način vojna. Knjiga ni napisala noben vojnik strokovnjak, noben državnik, pač pa pripravila ženska Berta pl. Suttermeyer. Predstavil Vas, posvetite pa ur temu delu. Miljam, da se ne bo nikdo ved načudil na vojno, če bo prebral to knjige.

CENA 50 CENTOV.

Slovenic Publishing Co.,
82 Cortland Street, New York City, N. Y.

NAMAHILO,

Obzjalmi naročnikom v Pennsylvaniaji sporočamo, da jih bo v kratkem obiskal naš potovanjski zastopnik.

Na 20ih straneh in vsaka stran je 10½ pri 18½ palci velika.

Veliki vojni atlas

vojskojih se evropskih držav in pa kolonijskih posestev vseh velesil.

Obseg 11 raznih zemljevidov.

na 20ih straneh in vsaka stran je 10½ pri 18½ palci velika.

Cena samo 25 centov.

Manjši vojni atlas

obsegajo devet raznih zemljevidov.

na 8 straneh, vsaka stran 8 pri 14 palcev.

Cena samo 15 centov.

Vsi zemljevidi so narejeni v raznih barvah, da se vsak lahko spozna.